

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 lipca 1970 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ustalenia legalnych jednostek miar.

Na podstawie art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o miarach i narzędziach pomiarowych (Dz. U. Nr 23, poz. 148) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1966 r. w sprawie ustalenia legalnych jednostek miar (Dz. U. Nr 25, poz. 154) podaną w tabeli podstawowych jednostek miar nazwę i oznaczenie jednostki miary temperatury termodynamicznej zmienia się, jak następuje:

Nazwa jednostki miary	Oznaczenie	Wielkości
kelwin	K	temperatury termodynamicznej

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1971 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyankiewicz*

152

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 17 lipca 1970 r.

w sprawie obowiązku posiadania rachunków dotyczących zakupu niektórych materiałów przez podatników opłacających podatki obrotowy i dochodowy w formie ryczałtu.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podatnicy będący podmiotami gospodarki nieuspołecznionej, prowadzący zakłady rzemieślnicze i przemysłowe i opłacający na podstawie szczególnych przepisów podatki obrotowy i dochodowy w formie ryczałtu, jeżeli z mocy tych przepisów są zwolnieni z obowiązku prowadzenia ksiąg, a do produkcji używają materiałów pochodzenia zagranicznego lub wykonują rodzaje działalności gospodarczej wymienione w wykazie, stanowiącym załącznik do rozporządzenia, i do produkcji używają materiałów wymienionych w tym wykazie, są obowiązani posiadać oraz przechowywać rachunki dotyczące zakupu tych materiałów.

2. Jeżeli podatnik obok rodzaju działalności gospodarczej wymienionej w ust. 1 wykonuje jeszcze inny rodzaj działalności, obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy całej działalności podatnika.

3. Rachunki za zakupione materiały powinny odpowiadać warunkom określonym w art. 103 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60).

§ 2. 1. Podatnicy wymienieni w § 1 są obowiązani prowadzić ewidencję rachunków za zakupione materiały.

2. Ewidencja powinna być zbroszurowana, ponumerowana, zawierać numer kolejny, imię i nazwisko (nazwę firmy) sprzedającego (dostawcy) i jego dokładny adres, oznaczenie rodzaju i ilości materiału, datę i numer rachunku oraz sumę należności. Ewidencja przed rozpoczęciem zapisów powinna być przedstawiona przez podatnika do poświadczenia organowi finansowemu właściwemu w sprawach podatku obrotowego.

3. Rachunki powinny być kolejno numerowane i wpisywane do ewidencji w kolejności numeracji.

4. Po zakończeniu miesiąca kalendarzowego należy zsumować zapisy dokonane w ewidencji, a po zakończeniu roku

podatkowego należy sporządzić w ewidencji na oddzielnej karcie ogólne roczne zestawienie.

5. Podatnik obowiązany jest złożyć właściwemu organowi finansowemu ewidencję w terminie do dnia 15 stycznia roku następującego po roku podatkowym.

§ 3. 1. Podatnicy wymienieni w § 1 powinni wpisywać do ewidencji rachunki za zakupione materiały w dniu nadejścia materiałów do zakładu (magazynu).

2. Jeżeli materiały nadeszły do zakładu (magazynu) przed otrzymaniem rachunku, należy sporządzić szczegółowy opis materiałów, zawierający imię, nazwisko (firmę) i adres dostawcy, ilość i rodzaj materiałów, oraz dokonać zapisu w ewidencji na podstawie sporządzonego opisu. Opis powinien być przechowywany jako dowód wewnętrzny zakupu i połączony z otrzymanym następnie rachunkiem.

§ 4. 1. Podatnicy wymienieni w § 1 są obowiązani przed zaprowadzeniem ewidencji i na koniec każdego roku podatkowego, a także w razie zakończenia działalności gospodarczej sporządzić spis z natury materiałów pochodzenia zagranicznego oraz wymienionych w wykazie i wpisać go do ewidencji.

2. Pierwopisy (brudnopisy) spisu z natury materiałów powinny zawierać dane ilościowe według rodzajów lub grup rodzajowych i gatunków, a ponadto — w razie gdy o zaliczeniu nabytego materiału do określonego rodzaju lub gatunku decyduje cena — również cenę jednostkową. Przed wznowieniem transakcji w nowym roku podatkowym pierwopisy te powinny być ponumerowane, zszyte i na ostatniej stronie zaopatrzone w datę i podpis (czytelny) osoby lub osób, które je sporządziły. Pierwopisy powinny być sporządzone atramentem, ołówkiem kopiowym lub długopisem.

§ 5. Obowiązek posiadania rachunków, o których mowa w § 1, nie obejmuje:

- 1) produktów lub półfabrykatów wykonanych z materiałów wymienionych w wykazie, jeżeli te produkty lub półfabrykaty nie są w nim wymienione,
- 2) materiałów powierzonych przez zamawiającego świad-